

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Xose odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Lupta confesională

Ne doare inima când trebuie să punem în fruntea acestor șire titlul acesta. Nu suntem noi Românii destul de năcăjiți, nu avem noi alte lucruri de isprăvit, nu este în țara noastră altceva de făcut, decât să ne mâncăm frați pe frați, să începem lupta cea mai grozavă, cea mai neiertătoare, cea mai necruțătoare, care este lupta confesională?

Țara este în refacere după grelele pierderi din cursul războiului. Țăranii noștri se plâng că nu li-se plătește să-și mai lucreze pământul, sărăcesc din zi în zi și se umplu de datorii. Meseriașii încep să ajungă la vechea stare de mizerie dinainte de războiu. Funcționarii dau din greu din grumaz și nu mai știu cu ce să-și acopere goliciunea trupurilor, să stâmpere foamea copiilor și să încălzească, în acest ger ne mai pomenit de aspru, trupșoarele slăbite în urma plăților de batjocură date de guvernele fără suflet de după războiu. Negustorii își închid rând pe rând prăvăliile și-și iau lumea în cap. O seamă de nefericiți sunt gata să se facă până și turci, numai ca să poată pleca în America, cu gândul că doară-doară în țara dolarilor se vor putea feri. Toată lumea se tânguie, toată lumea se vaietă, toată lumea se plânge — și în această jălanie obștească conducătorii de astăzi ai țării nu află o mângâiere mai bună decât lupta confesională, pe care au de gând s'o deslănțue cu toată furia, cu toată sălbătăcia, cu toată grozăvia.

— Țăranilor, meseriașilor, funcționarilor, negustorilor și voi toți neîndestuliiților din largul țării acesteia atât de bogate, nu vă mai plângeți. Cauza sărăciei și neîndestulirii voastre nu este sistemul rău după care se conduce această țară. O nu. Cauza tuturor relelor este că voi Românii sunteți împărțiți în două confesiuni, în două credințe. Treceți voi toți Ardelenii uniți la biserica ortodoxă, și deodată, ca prin minune, întemeietorii ortodoxiei Fotie și Cerularie, — grecii aceia cinstiți și de omenie cari și acuma, în lumea cealaltă, numai la binele Românilor se gândesc; urmașii poporului aceluia care vouă atâta bine v'au făcut și atâta cinste și omenie v'au învățat — vor schimba toate năcazurile voastre în bucurie și din cersitori ce azi mâine sunteți vă vor face boieri.

Acesta e cel mai nou leac al dlui ministru al cultelor, dl Lapedatu, și, după părerea D.-Sale este leac sigur și minunat. De aceea azi-mâne va aduce o lege, despre care scriem și la alt loc al gazetei noastre, o lege, care în câțiva ani va desființa biserica unită, iar Înalt-preasfințitul mitropolit al Sibiului își va putea odihni în sfârșit oasele sale.

Pentru Dumnezeu, domnule ministru, dar de lupte confesionale ne arde pe noi astăzi? Credeți D.-Voastră că cu o lege veți putea nimici biserica adevărată a lui Hristos, despre care scris este, că porțile iadului nu o vor birui? Credeți D.-Voastră, că noi numai de aceea suntem uniți, pentru că din întâmplare așa ne-au născut maicele noastre? Credeți D.-Voastră că noi suntem oameni de nimica și fără leac de omenie, cari ne învârtim cojoacele după cum suflă vântul, și trecem la religia care ne plătește mai bine?

Dați-mi voie să Vi-o spun în față, că în cazul acesta greșiți îngrozitor. Noi ținem la biserica aceasta, pentru că suntem convinși că aceasta este biserica adevărată a lui Isus Hristos și adevărata biserică strămoșească a neamului nostru românesc. Noi ținem la biserica aceasta, pentru că ea ne-a ridicat din groapa peririi și ne-a adus la viață, pentru că ea ne-a adus soarele culturii, și a împrăștiat întunerecul pe care l-au adus grecii Fotie și Cerularie peste biet capul nostru. Noi ținem la biserica aceasta, pentru că ne-a fost totdeauna o mamă bună și adevărată, ferindu-ne de păcate și de fărădelegi. Noi ținem la biserica aceasta, pentru că știm și suntem siguri că numai prin ea ne vom putea mântui, atât în lumea aceasta, de fărădelegile și groaznicele neajunsuri în cari ni-au băgat Grecii și grecoteii, cât și în lumea cealaltă, de pedepsele iadului.

Iar dacă așa este și aceasta este convingerea neștrămutată a celor peste un milion și jumătate de Români uniți, la ce mai aduceți legea aceea? Ori doară voiți să ne faceți martiri, voiți ruguri și temnițe înfundate cu noi, voiți sângele nostru?

Să știți, dle ministru, că noi suntem gata la orice, dar legea nu ni-o lăsăm. Ne veți lua averile, ne veți lua bisericile,

ne veți lua tot ce se ține de binele trupului nostru, — sufletul însă nu ni-l veți putea lua nici odată. Acela va rămânea al lui Hristos și al aceluia căruia i-a zis Hristos: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea. Tie-ți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri“. Sufletul nostru se va supune și mai departe aceluia, căruia i-s'a zis: „Paște oile mele, paște mielușii mei“.

În lupta pe care o deslănțuiți să nu credeți că veți avea în față numai pe arhierii noștri și pe senatorii și deputații uniți. Ne veți avea pe toți uniții de omenie, cari nu ne-am vândut pe învățătorul, asemenea lui Iuda. Sunteți la putere, aveți la îndemână bani, temnițe, soldați, jandarmi, funcționari și toate bunătățile unei țări bogate, — și noi cu toate acestea nu ne temem, pentru că avem cu noi dreptatea și la spatele ei pe Dumnezeu cel mai pe sus de toate. Cumpărați-ne pe toți credincioșii cei slabi, cumpărați-ne pe toți preoții după rânduiala lui Iuda (pe vre-o 3—4 ni i-ați cumpărat deja), și noi vă vom mulțami, cel puțin ne-am curățit pădurea de uscături. Brazii, carpenii, fagii și stăjerii însă nu ni-i veți putea răpi, că au rădăcini adânci, și mai au ceva, ceace în tabăra contrară nu se prea află, *au convingeri religioase*.

Iuliu Maior.

Studentii judecați la temniță. Consiliul de războiu din Iași a judecat pe studenții Sărbulescu și Berinzan la câte 2 luni închisoare, iară pe Ursu, Popa, Lates și Buzoianu la câte o lună, pentru că au luat parte la necinstirea sinagogelor jidovești din Oradea și Cluj. În aceeași vreme consiliul de războiu din Cluj a judecat pe elevul copil de trupă Oara Vasile dela regimentul 83 la 1 lună închisoare, pentru că sub perina sa au aflat o Scriptură jidovească.

Consiliul de războiu din București a judecat pe studenții Loschinschi, Iliescu și Gataru la 10—20 zile închisoare, pentru că, sosind acasă dela congresul studentesc din Oradea, au bătut cu palmele pe doi domni întâlniți pe Calea Griviței din București, domni despre cari ei credeau, că sunt jidani și când colo s'a dovedit, că sunt negustori din Italia.

Grăunțe sufletești

Ce păcat mare face celce din rușine nu-și mărturisește vreun păcat de moarte

»Fiți trezi, priveghiați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghiță«, ne spune sf. apostol Petru în prima sa epistolă catolică (5, 8). Și într'adevăr așa este. Diavolul pururea împrejurul nostru este și face tot ce-i stă în putință, ca să ne împiedece dela întoarcerea către Dumnezeu. Și fiindcă bine știe, că noi prin mărturisire ne întoarcem dela păcatele noastre la Dumnezeu, în scaunul mărturisirii ne ispitește mai mult. Știți cum face diavolul? Ca lupul, care prinde oaia de gât, ca să nu poată sbiera. Așa și diavolul, gura ni-o astupă mai întâi, când mergem la mărturisire, umplându-ne cu simțul rușinei, ca astfel, mărturisindu-ne păcatele, să rămânem tot în stăpânirea lui.

Știți ce păcat face, celce din rușine nu-și mărturisește vreun păcat de moarte? — *Sacrilegiu*, adică unul dintre cele mai groaznice păcate, bătându-și joc de lucrurile sfinte și de însuși Dumnezeu.

Celce cu știința și cu voința ascunde ori face un păcat greu la spovedanie, nu dobândește iertarea păcatelor sale. Ca să înțelegeți mai bine această învățatură a bisericii, închipuiți-vă o ușă încuiată cu mai multe lăcăți. Deschid una, două, trei, dar ușa tot nu se deschide, până nu o deschid

și pe cea din urmă. Intocmai așa sunt și păcatele de moarte, ele sunt lăcături, încuietori pe ușa raiului. Noi nu putem deschide ușa aceasta, până nu descuiem toate râtezele, toate încuietorele, toate lăcaturile, până nu ne mărturisim toate păcatele.

Celce s'a mărturisit odată în mod sacrileg, retăcându-și cu știința și cu voința vreun păcat de moarte, se espune la primejdia ca toate mărturisirile de după aceea să n'aiba nici un pret. Un astfel de nefericit trebuie să-și spovedească nu numai păcatul pe care l-a ascuns, ci toate păcatele câte le-a făcut dela mărturisirea sacrilegă de atunci, chiar și dacă au fost spovedite odată. Și lucrul este ușor de înțeles. Făcuta-ți vreodată vre-o adaugere de mai mulți numeri? Adăugând, ați lăsat cumva vreun număr neadaus. Bun e rezultatul? Ba. Ce trebuie să faceți? Să adaugeți din nou, nu-i așa? Și până nu veți adauge toți numerii, rezultatul nu va fi bun. — Ori dacă îmbumbăm un căput cu nasturi (bumbi) mai mulți, iar un nasture nu l-am îmbumbat, ce ne facem? Desbumbăm din nou toți nasturii, și-i îmbumbăm a doua oră bine, nu-i așa?

Celce nu-și mărturisește cu voința și cu știința vreun păcat de moarte, își amărăște viața. Origene, un mare bărbat al bisericii, spune: »Păcatul retăcut asemenea este unei mâncări pe care n'o poate mistui stomacul nostru, și rămâne în stomac, îmbolnăvindu-ne«. Sf. Bernardin zice că păcatul retăcut asemenea este gunoierului pe care o slujnică leneșă l-a lăsat într'un colț al casei, de imputăște toată casa. Iar sf. Ambroziu ne spune că păcatul retăcut ne sbicuește conștiința, ne sfășie sufletul și ne umple inima de frică și de cutrămur.

Celce cu voința și cu știința nu-și mărturisește vreun păcat de moarte, este în primejdia de a muri nepocăit. Sf. Bonaventura zice că asemenea este păcatul nespovedit

cu un buboiu care, neputând izbucni în afară, strică sângele omului și'n urma urmelor îi aduce perirea. Și asemenea este unei corăbii cu mai multe găuri, dintre cari am astupat toate găurile cele mici, dar cea mai mare am lăsat-o neastupată. Chiar de aceea acelaș sfânt Părinte ne dă sfatul, ca să spovedim mai întâiu păcatul cel mai rușinos și mai greu, iar celelalte vor merge mai ușor. Să-l batem mai întâiu pe conducătorul oastei și să-l omorim, și atunci soldații se vor preda, pierzându-și capetele, și biruința va fi a noastră. Iar dacă nici cum nu cutezăm să ni-l spunem păcatul acesta rușinos, să-i spunem preotului la sfârșitul mărturisirii în felul acesta: »Părinte, mai am un păcat, pe care mi-e rușine să-l spun«. Și atunci preotul ne va ajuta ca noi să putem spovedi și acest păcat.

Și acum să vedem câteva pilde despre ceea ce au pățit o seamă de oameni cărora le-a fost rușine să-și spovedească păcatele. Le reproduc din cartea numită »Catehetul« a sfântului Alfonso Maria de Ligouri:

Intr'un oraș din Italia trăia odată o doamnă de neam mare, foarte cucernică. Pe patul morții ea se spovedi și se cuminecă, și muri în faimă de sfântă. Fata-sa, o creștină foarte bună, se ruga zilnic pentru sufletul mamei sale, ca să o știe cât mai curând fericită. Intr'o seară, pe când se ruga lui Dumnezeu ca de obicei, auzi un sgomot îngrozitor la ușă. Se uită întracelo și când colo văzu un porc arzând, care puțea îngrozitor. Speriată peste măsură de această arătare, încercă să se arunce pe fereastră, dar în clipita aceea auzi un glas care se îndreptă către ea: »Rămâi, fata mea, rămâi; eu sunt nefericită ta mamă, care era ținută de oameni drept sfântă. Dumnezeu m'a condamnat la iad pentru păcatele cele rușinoase pe cari le-am făcut cu tată-l tău, și pe cari niciodată nu le-am spovedit. Nu te mai

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Sfântul Blasiu

— Februar 3. —

Felurite boale lasă Dumnezeu asupra noastră, fie ca să ne dojenească și pedepsească, fie ca să ne pună la încercare bunătatea, fie ca să ni-se invedereze atotputernicia Lui. Căci lăsând boale printre oameni și viețuitoare, El a lăsat și leacuri vindecătoare. Așa zicând nu este boală, care să nu-și aibă leacul. Numai trebuie să-l găsim și nimerim. Și totdeauna îl nimerim, dacă vindecarea e spre folosul nostru sufletesc: fie cu ierburi, fie cu leacuri din farmacie, fie cu ajutorul doctorilor, fie cu ceva schimbări în împrejurările de traiu, mai ales cu post, ajun și rugăciuni, cum se scrie și în sfânta evanghelie.

Știm că o singură boală nu are leac: *moartea*. Semn, că asta nici nu e boală, ci o scăpare de boală, care a lăsat-o Dumnezeu, în nemărginita sa înțelepciune, spre *folosul nostru sufletesc*.

Destul, că lecuirea o găsim, din orice boală, când e spre binele nostru sufletesc.

Din nevoi grele, din „morburii incurabile“ s'au făcut de multeori vindecări, când s'a cerut mijlocirea vre-unui sfânt. Acolo, unde a încetat orice știință doctorească, de multeori a ajutat și ajută credința și rugăciunea ferbinte, precum cetim și auzim despre cazuri, ce se întâmplă la unele mănăstiri și cu deosebiri la Lourdes (în Franța). Dumnezeu a preamărit pe unii

dintre sfinții săi și le-a dat puterea să vindece boale speciale (anumite). Astfel pe sfântul Blasiu l-a învrednicit cu darul de a *vindeca boalele de gât*. De aceea, S. Blasiu este *protector contra boalelor de gât* și de multeori a ajutat pe aceia, cari i-au cerut mijlocirea iar la doctorii pământești nu au găsit alinarea durerilor.

Ca om pământean, trăit-a S. Blasiu în orașul Sebaste al Armeniei, prin veacul al treilea. Încă din copilărie s'a deprins în viața creștinească evlavioasă, îndreptându-și cugetele și dorința spre lucrurile cerești. De profesiune (ocupațiune) era medic. Ocolia societatea celor desfrânați, păstrându-și curată nevinovăția sufletului. Printre poporul credincios avea trecere așa de mare, încât săvârșindu-se episcopul, foți creștinii l-au ales pe Blasiu în scaunul episcopesc. Cu zel neobosit și-a implinit datorințele bisericesti, până când, izbucnind prigonirea creștinilor, ordonată de împăratul Liciniu, bunii creștini au îndemnat pe Blasiu să se ascundă în munți, până se domolește vâlvoarea. Episcopul s'a retras deci la păduri și s'a așezat într'o peșteră, petrecându-și vremea cu rugăciuni. În peștera aceasta aveau obiceiul să se abată și fiare sălbatice. Veniau și acuma, tră să facă ceva rău lui Blasiu. De multeori le vindeca, dacă aveau ceva meteahnă.

În zilele acele, Agricola, comandantul orașului, se înfură foarte împotriva creștinilor și a dat poruncă să fie aduse fiare sălbatice cu cari să fie sfășiați cei stăruitori în credința lui Hristos. Gonacii au eșit la păduri, dar nu

au găsit nici o fiară. Mai umblând și căutând, iată că nimeresc peștera, în care S. Blasiu stătea liniștit, încunjurat de mai multe sălbătăciuni. Gonacii s'au speriat și au tulit-o la fugă. Nu de groaza sfântului arhieru, ci de groaza dihaniilor, cari începeau a se uita la ei cam încruntat.

Agricola a trimis a doua zi o mulțime de ostași înarmați, cari să prindă nu numai fiarele, ci și pe S. Blasiu și să-l aducă la scaunul de judecată.

Ostașii au implinit porunca, dar numai de jumătate: fiarele nu le-au putut prinde, numai pe cinstitul arhieru, care blând ca un miel s'a coborât în oraș, escortat ca un răufăcător. Pe drum l-a învrednicit Dumnezeu de a putut face multe minuni. I-s'au adus înainte slăbănogi. S. Blasiu îi binecuvânta și bolnavii numai decât se însănătoșau. Pruncul unei femei mâncând pește, câteva oase i-s'au oprit în gât și doctorii nu l-au putut scăpa de năcaz. S. Blasiu vârindu-și degetele în gura băiatului, a făcut semnul sfinteii cruci, a rostit o rugăciune ferbinte și oasele au sărit afară din gâtul bietului suferind, ca trase de magnet. — Mergeând mai departe, îi eși în cale o femeie tânguindu-se că un lup i-a luat purcelul. S. Blasiu a mângâiat pe biata femeie și iată că atunci se ivi purcelul, viu, nevătămat.

Ajungând în oraș, S. Blasiu fu înfățișat înaintea comandantului Agricola, care l-a întâmpinat cu cuvintele:

— Fii binecuvântat Agricola, dar numai atunci vei fi binecuvântat, când nu vei numi zei pe aceia, cari la adecă sunt draci.

ruga deci pentru mine către Dumnezeu, pentru că prin aceasta îmi mărește numai chinurile. După aceste cuvinte arătarea sbieră odată groaznic și apoi se făcu nevăzută. —

Regele Augubert al Angliei, care trăise pe vremea când Anglia încă nu se desbinase de singura biserică adevărată a Romei, avuse o fată foarte frumoasă, a cărei mână o ceruseră o mulțime de prinți. Întrebându-o tatăl său, ce răspuns să dea peșitorilor, fata îi spuse că n'are de gând să se mărite niciodată, pentru că s'a legă-tuit să trăiască în vergurie până la moarte. Năcăjit regele peste măsură pentru hotărârea fetei sale, plecă la Roma și ceru deslegare dela Papa, ca astfel fată-sa să se poată mărita. Dar fata rămasă neclintită în hotărârea ei și declară, că nu voiește alt mire decât pe Isus Hristos. Se mai rugă de tatăl său, să-o lase să se retragă într'un castel a parte. Regele, ce era să facă, s'a învoit și la aceasta, dar a rugat-o să primească lângă sine curteni de ajuns, pentru că să trăiască conform rangului ei. După ce s'a retras în castelul acela, a început să trăiască o viață foarte creștinească, cu post și cu rugăciune, se spovedea des și se cumineca și mai des, afară de aceea mai îngrijea și de bolnavii din apropiere. Trăind o viață atât de aspră într'una din zile se îmbolnăvi și muri încă foarte tânăr.

Crescătoarea ei, care o iubea peste măsură, se ruga într'o noapte pentru sufletul principesei. Iată însă că deodată se aude o detunătură destul de puternică și apoi îi apare o fată, cuprinsă în întregime de foc, și înconjurată de zeci de draci cari începeau să-i vorbească: »Să știi, că eu sunt nefericita fată a regelui Augubert. »Cum — întrebă crescătoarea — după o viață atât de sfântă, să îi judecată la iad? Se poate una ca asta?« »Da, am fost judecată la muncile iadului, și încă cu tot

dreptul. Iată pentru ce. Aduți numa-i aminte, că, pe când eram încă fetișcană, foarte îmi plăcea, ca un servitor al nostru să-mi cetească dintr'o carte. Se întâmplă odată, că, după cetirea unei povești frumoase, îmi apucă mâna și mi-o sărută. Și atunci diavolul așa m'a ispitit de groaznic, încât am săvârșit un mare păcat cu servitorul acela, atât de frumos. După ce mi-am tras pe seamă de fapta făcută, m'am dus să mă spovedesc, dar mi-a fost rușine să spui păcatul. Am început apoi să fac pocăință, să postesc, să mă rog, să fac milostenie, în nădejdea că Dumnezeu îmi va ierta păcatul și fără de-al spovedi. Când eram pe patul morții, îi spusei preotului care m'a spovedit, că sunt o păcătoasă mare, dară păcatul meu cel mare tot nu l-am spus, că-mi era rușine și frică și groază de părerea pe care-și va face-o în cazul acela preotul despre mine. Nu peste mult am murit, iar acuma sunt judecată la muncile iadului pentru vecie.

După ce-și isprăvi povestea, arătarea a dispărut, făcând un sgomot înfricoșat și lăsând după sine o putoare de nesuferit de care crescătoarea nu s'a putut scăpa mai multe zile după oaltă. —

Iată două întâmplări adevărate pe cari le povestește însuși sfântul Alfonso Maria de Ligouri. Din aceste pilde grăitoare oricine ușor își poate da seama de greutatea păcatului acestuia.

Iuliu Maior.

Sfat vlădicesc

Martia trecută, în 24 Ianuarie, s'au întrunit la Blaj Preasfințiții Dr. Valeriu Traian Frențiu episcopul Orăzii și Dr. Alexandru Nicolescu episcopul Lugojului, precum și canonicul Dr. Gheorghe Vidican, Imputernicitul Preasfințitului Dr. Iuliu Hossu al Gherlei, la un stat vlădicesc pe care l-a prezidat Înaltpreasfințitul mitropo-

lit Vasile al Blajului. La acest sfat au mai luat parte și canonicii dela Blaj.

Preasfințiții noștri arhieriei s'au sfătuit asupra noului plan de lege, așa-numit al cultelor, care se va desbate nu peste mult în senatul țării. În acest plan de lege e vorba ca biserica noastră să fie iarăși persecutată și neîndreptățită în drepturile sale. Dl. ministru Lapedatu, care stă în fruntea treburilor bisericesti, are de gând adecă să aducă o lege care poruncește ca dacă credincioșii unei biserici trec la altă lege, cu ei împreună să treacă și toată averea bisericii, iar dacă trec jumătate să treacă cu ei împreună și jumătate averea.

Legea aceasta este făcută anume, ca să spargă rândurile credincioșilor noștri și să strice parohiile noastre. Că astăzi vlădiciei neuniților se vede că n'au altceva de lucru decât să amăgiască pe credincioșii noștri la trecere la neunire. Nu este pădure fără uscături, nici parohie unită fără oameni de nimica. Pe aceștia ușor îi poți amăgi să treacă nu numai la neunire ci chiar și la legea jidovească. Pentru bani buni și făgăduințe mari ei își vând sufletul chiar și necuratului. Și atunci azi mâne ne vom pomeni că până și biserica parohială din Blaj trebuie s'o împărțim în două.

Arhieriei bisericii unite au cumpănit foarte bine acest plan diavolesc de lege și au hotărât că vor lupta cu toată puterea împotriva lui. Însuși Înaltpreasfințitul nostru mitropolit, bolnav cum e, a hotărât că va merge și dânsul la senat și va lupta cu toate puterile împotriva acestui plan de lege.

La spatele preasfințiților noștri arhieriei însă stăm un milion și jumătate de credincioși uniți, cari protestăm cu toții împotriva acestui plan de lege și suntem gata să jertfim orice, numai ca să sprijinim pe arhieriei noștri în lupta lor dreaptă și fără șovăială, în lupta pe care o duc împotriva puterilor iadului.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

La aceste vorbe, Agricola a lăsat să-l bată cu nuiiele pe Blasiu, timp de trei ore. Sfântul arhieriu mărturisia cu tărie neclintită pe I. Hristos și spunea că nu sunt chinuri, cari l-ar putea abate dela iubirea lui Hristos.

Fu aruncat în temniță. Aici l-a cercetat femeia sărmană, al cărei purcel scăpase din gura lupului. Femeia aceasta tăind purcelul, a fiert căpățina și picioarele făcând din ele piftii (reci, aitari); a mai luat un coșuleț (corfă, spene) de poame și o făclie și toate aceste le-a dus ca dar arhierelui în închisoare. S. Blasiu gustând din mâncări a mulțumit femeii dând binecuvântare atât ei, cât și aceluia, cari își vor aduce aminte de el, cu astfel de daruri.*)

Comandantul a chemat pe Blasiu din nou, indemnându-l să se lapede de credința creștină. Blasiu a rămas neînduplecat, la ceea ce fu din nou torturat, atârnat cu picioarele în sus și capul în jos, batjocorit, hulit. — Șapte femei evlavioase au adunat sângele arhierelui schingiuit, pentru care fapte au fost arestate și ucise. Doi copii ai uneia dintre aceste femei încă au fost uciși.

Mort de jumătate, S. Blasiu fu aruncat într'un lac. Dar ca să arate deșertăciunea idolatriei și puterea sfintei cruci, sfântul a făcut semnul crucii pe suprafața apei și numai decât Blasiu începu a umbla pe apă, fără să se scufunde.

*) De aceea, în biserica romano-catolică, se sfințesc în ziua de 3 Februarie mere, luminări de ceară, ori făclii.

După fapte de aceste, a sosit clipa când arhieriu avea să-și primească cununa mării. Asupra lui s'a rostit osânda de moarte. Mai cerând odată fierbinte binecuvântarea lui Dumnezeu peste toți aceia, cari sufer pentru credința în Hristos, el fu dus la locul de pierzare, unde i-s'a tăiat capul.

Așa s'a săvârșit acest om al lui Dumnezeu și ostaș al lui Hristos, a cărui mijlocire la Părintele cereșc și Isus Hristos să ne ajute și nouă, în năcazuri și nevoi.

(După J. Zalka)

Gavril Todica.

Soldații de altădată.

1. Generalul Gaston de Sónis, a dus o viață de adevărat apostol printre soldați. Ca ofițer tânăr se spovedea tot la opt zile; ca general se cumineca zilnic. Când vedea vre-un preot ducând „Sfintele Sfinților“ vre-unui bolnav, îngenunchia pe stradă în plină ținută de general. Invitat la prânz de Thiers, președintele de atunci al Republicii Franceze, într'o Vineri, lăsa neatins toate mâncările cu carne, până ce însuși Thiers a poruncit să i-se servească generalului mâncări de post.

2. Generalul Ziethen fu invitat la masă, într'o zi de sărbătoare națională, de Frideric II regele Prusiei. La masă regele, ca de obicei, începu să-și bată joc de Dumnezeu și de biserica catolică. Ziethen, scuturând din cap, zise: „Maestatea Voastră, știți că eu nu m'am temut de nici un pericol în războiu și am mers pe câmpul de luptă pentru patrie și

rege fără cea mai mică șovăire, și viața mea e la picioarele Maestății Voastre. Există însă unul mai mare decât noi. Acela e Mântuitorul nostru Isus Christos care a murit pentru neamul omenesc, deci și pentru Maestatea Voastră. Pe acest Mântuitor nu pot suferi ca Maestatea Voastră să-l batjocoriți, căci pe El se bazează credința, iubirea și nădejdea mea în viață și moarte. În virtutea credinței întemeiate pe Isus, a luptat și învins armata bravă a Maestății Voastre. Subsăpați Maestatea Voastră această credință și veți subsăpa însuși statul: aceasta e sigur“.

3. Un alt general bavarez în presara sărbătorii „Joia verde“ zise supușilor săi: „Domnii mei. Măine e Joia Verde. Eu mă voi cumineca și speriez că mă veți urma!“ Și ce să vezi? Nici unul n'a lipsit dela Cuminecare dintre ofițerii săi.

4. În Stuttgart a trăit un general cu numele Alerich von Gleich, cinstit ca ostaș credincios al patriei și catolic practic. Acesta se îngrijea ca ofițerii și soldații săi să poată asculta sfânta Liturgie în fiecare Duminică și sărbătoare, premergându-le el însuși cu exemplul.

Numai credința formează caracterele de granit atât de necesare patriei!

Exemplele de mai sus întăresc afirmația!

Spleniți din nemțește
de clericul Ion Vultur.

Patru gemeni. O femeie din Sicilia (Italia) a născut zilele trecute patru gemeni, dintre cari trei sunt fetițe și unul fecioraș. Atât mama cât și copiii sunt deplin sănătoși.

Deschiderea Corpurilor Legiuitoare

În ziua de 25 Ianuarie s'au deschis Corpurile Legiuitoare. Atât senatorii cât și deputații au început să întrebe pe miniștri despre unele și despre altele, întâmplate în țară sau în străinătate de când a început vacanța de Crăciun. Astfel s'au făcut întrebări atât la senat cât și în parlament, ce măsuri are de gând să ia guvernul împotriva Ungariei care se înarmează pe zi ce merge. La senat s'a vorbit despre moartea senatorului Gh. Popovici, fostul protopop ortodox al Lugojului, apoi atât la senat cât și în parlament s'au adus laude marelui român Dr. Valeriu Branște, despre care am scris și noi la vremea sa. Interesant e că vorbitorii tuturor partidelor l-au laudat, chiar și a acelora, cari l-au împiedecat să intre în casa țării.

Defăimarea țării în străinătate.

D. deputat Istrate Micescu a arătat apoi, într'o lungă vorbire, că fruntașii partidului național-țărănist au fost de curând în străinătate, mai cu seamă la Paris, și acolo ar fi defăimat țara noastră. A cerut apoi ca acești defaimatori ai țării să fie aspru pedepsiți.

I-a răspuns dl deputat V. Madgearu, secretarul partidului național-țărănist, spunând că niciodată nici un membru al partidului național-țărănist n'a defăimat țara aceasta, ci a spus numai atâtă că guvernul liberal face mari nedreptăți în țară, că fură voturile oamenilor și pune deputați și senatori pe cine vrea, și că face ce vrea, dar mai cu seamă că se îngrijește de partizanii săi mai mult decât de țară. Apoi citește o declarație despre care spune mai întâi că e a D.-Sale, apărută într'un mare ziar francez. Deputații liberali strigă cu toții: „D'apoi asta nu-i defăimare a țării“. „Ba-i defăimare, — răspunde dl Madgearu, — dar, să vă spun drept, aceasta nu e declarația mea, ci chiar un raport al Băncii Românești, scris de dl Vintilă Brăteanu în 1922, pe când nu era la guvern“. Nici să le fi dat câte două palme n'ar fi rămas deputații liberali mai opăriți, ca auzind declarația aceasta. Nu mai știau ce să răspundă și, roșiți de rușine, abia au putut îngăima câteva cuvinte de scuză.

Dar dl V. Madgearu nu i-a lăsat cu atâtă, ci i-a întrebat, că oare este în România vre-un bărbat politic, care să-și fi defăimat țara mai grozav decât dl Dr. Lupu, care acuma se lefăiește în jilțul ministerial. Cum vine deci ministrul acela, în sânul căruia se află cel mai mare defaimator al țării, să tragă la răspundere pe aceia, cari nici când n'au defăimat această țară. Nu național-țărăniștii defăimează țara, ci liberalii, pentru că ei fac lucruri nedrepte, despre

cari se aude și în străinătate, și tot ei au încercat, în nenumărate rânduri, să defăimeze pe conducătorii partidului național-țărănesc.

Dl Maniu vrea republică?

Un ziarist străin l-a întrebat pe dl Maniu, înainte de sărbătorile Crăciunului, ce crede D.-Sa, cum se va desvolta politica în România. Dl Maniu i-a spus multe de toate. Ziaristul a și scris părerile dlui Maniu într'un ziar francez. El i-a dat în gură și părerea, că dl Maniu ar dori ca România să se facă republică și să nu mai fie regat. Articolul acesta de ziar a turburat grozav guvernul, făcând mare tărăboiu împotriva dlui Maniu prin gazete. Dl Maniu a răspuns în ziarul D.-Sale „Dreptatea“ dela București, că nici poveste să fi spus D.-Sa așa ceva. Ziaristul francez își aduce aminte greșit. Dar deputații și guvernul liberal nu l-au lăsat pe dl Maniu cu declarația aceasta, ci l-au silit să desmințească și în parlament.

Dl Maniu a declarat, că D.-Sa nici odată nu a spus așa ceva, și că nici nu se poate presupune despre D.-Sa să nu fie monarhist, dar nici nu se potrivește astăzi pentru țara noastră o altă formă de guvernare decât cea monarhică, adevă unde stăpânește un domnitor ales pe viață.

Lupta împotriva guvernului.

Partidul național-țărănist a început o luptă pe viață și pe moarte împotriva guvernului. A hotărât că atât în Senat și în Parlament cât și în adunări populare va ataca într'una și fără milă guvernul. Dl Vintilă Brătianu de altă parte a declarat că nu lasă puterea din mână, până nu se gată cei patru ani pe câtă vreme sunt alese aceste Corpuri Legiuitoare.

Neliniștit de această declarație a dlui ministru președinte, un deputat național-țărănist l-a întrebat pe dl Maniu dacă are nădejde să poată răsturna guvernul. Dl Maniu i-a răspuns: „Am cumpănit bine situația, înainte de a hotărî această luptă împotriva guvernului. Ca unul care cred că pot vorbi în numele Ardealului, vă spun, că lupta aceasta nu mai poate întârzia și că guvernul trebuie răsturnat. *Vă mai declar că așa vrea mai bine să pier, decât să fiu înfrânt în această luptă*“.

Așadară nu mai e glumă. Dl Maniu este un om foarte chibzuit și liniștit, jare nu se mânia, nu aruncă cuvintele numai așa, ci le spune cu multă cumpăneală. Se vede așadară că lupta va fi groznică, și se va sfârși cu pierrea unuia dintre luptători. Viitorul ne va arăta cine va fi învingătorul.

Marea adunare dela Iași.

Lupta s'a început cu marea adunare a partidului național-țărăniștilor în fosta capitală a Moldovei, la Iași, Dumineca trecută.

Cu toate că guvernul a făcut tot ce i-a stat în putință, ca la această adunare să nu poată merge lume multă, două sale mari s'au umplut cu aproape 10 mii de oameni, mai ales țărani. Cu atâtă însuflețire i-au primit leșenii pe conducătorii partidului național-țărănist, încât nu se poate nici descrie. Pe dl Maniu l-au purtat pe umeri.

Au vorbit dnii Ștefan Cicio Pop, Periețeanu, Victor Deleu, Gr. Iunian, R. Ioanițescu, Madgearu, Vaida-Voevod, Mihalache, Aurel Vlad și alții, iar la urmă Iuliu Maniu. Toți vorbitorii au vestejit faptele guvernului, iar la urmă au hotărît, că condamnă cu toată puterea felul de conducere al țării, care a adus țara în halul în care se află astăzi. Aproaba lupta fără cruțare, până la isbânda desăvârșită, împotriva guvernului liberal, care, împotriva voinței popoului, sprijinit numai pe baionetele jandarmilor și pe furturi de voturi, duce la ruină o țară frumoasă, făcută cu jertfele a sute de mii de morți, și o compromite și în afară. Cere ca guvernul să se ducă numai decât dela putere, să imprăstie parlamentul ales prin hoție și să se facă alegeri libere și după lege.

Pe întreg drumul de întoarcere dela Iași la București conducătorii partidului național-țărănesc au fost sărbătorii de popor, iar la București au fost primiți cu multă însuflețire.

Iarăși năcaz pentru studenți.

Senatul universitar dela București a hotărît încă înainte cu câteva săptămâni, că pe toți studenții, judecați de consiliile de războiu la temniță, îi dă afară dela toate universitățile din țară, ca pe unii cari au făcut cea mai mare rușine numelui de român și au pângărit bisericile. Dl profesor Mândrescu dela facultatea de litere însă a învinuit senatul (conducerea) universității, că a adus o judecată nesocotită, pentru că trebuia mai întâi să se convingă, dacă toți studenții judecați sunt vinovați ori ba. Supărat peste măsură pentru această învinuire dl decan al facultății, profesorul Dr. Ion Bianu, despre care am scris și noi în unul din numerii trecuți ai gazetei, și-a dat abdicerea din decanat (conducerea facultății de litere) iar dl ministru i-a primit-o.

Incurajați de această învinuire a dlui profesor Mândrescu studenții au hotărît, că vor cere eliberarea studenților judecați pe nedreptul, iar dacă nu vor fi ascultați, vor declara straiic, adevă nu vor mai merge la școală, mai întâi cei dela București, iar mai apoi nici unii. În forma aceasta bieții părinți, cari cu mari cheltueli îi poartă la școlăle cele înalte, se pot aștepta, că feciorii și fetele lor iar își vor pierde un an de școală, ca mai anii trecuți, nefericindu-se o mulțime dintre acești tineri cari ar trebui să-și vadă de școală și nu de politică.

Să nădăjduim, însă că guvernul va ști să facă dreptate deplină și va feri părinții și studenții de pierderea atâtor bani și a unui an din viață.

Sărbătoarea liceului de băieți din Blaj

— Ședința festivă a Cercului literar cu prilejul sărbătorii celor Trei Ierarhi, patronii școlii —

Postelnicii și milostivii vlădici ai Blajului au ales de patroni și sprijinitori ai liceului de băieți din Blaj pe cei trei ierarhi: Vasile cel Mare, Gregoriu Teologul și Ioan Gurădeaur, pe acei mari dascăli ai lumii, cari prin viața lor cu adevărat apostolească și sfântă și-au câștigat cununa neperitoare a locuitorilor raiului, și prin înțelepciunea și învățătura lor, dar mai cu seamă prin scrierile lor neperitoare sunt laudați încă și astăzi de lumea întreagă. Bun gând au avut înțelepții arhieriei ai Blajului, pentru că ei au voit ca elevii acestei școlii să învețe dela sf. Vasile cel Mare înfrânare, dela sf. Gregoriu Teologul luptă împotriva necredinții și a erezilor, iar dela sf. Ioan Gurădeaur cinste și caracter, și dela toți trei împreună înțelepciune și știință mai mult decât omenească.

De zeci de ani e datina ca la această sărbătoare elevii liceului să țină o ședință festivă la care să se preamărească unul dintre acești sfinți ori unul dintre marii arhierii ai Blajului, iar apoi să se declameze în toate limbile cari se învață în liceu.

Vorbirea de preamărire a ținut-o de această dată președintele cercului literar, elevul din clasa VIII Cornel Rusu, preamărind în frumoase cuvinte pe episcopul Grigorie Maior, celce a înființat fundațiunea din care până la începutul României Mari fiecare elev cu purtare și învățatură bună primea tot la 5 zile câte un tipăruș.

Românește a declamat Ion Voina cl. VIII, latinește Ion Axente cl. VIII, franțuzește Nicolae Lunca cl. VII, iar nemțește Augustin Silaghi cl. VII. Toți aceștia au primit și câte un premiu de 100—300 lei din fundațiunea episcopului Grigorie Maior.

Declamările au fost întretesute de cântece cu vocea și cu violinele și fluerile, cântate de elevii liceului, sub conducerea profesorului de muzică Heinz Heltmann.

Seara se ținea de regulă așanumitul bal al studenților, care însă, de doi ani încoace, nu se mai ține, pentru că așa a poruncit dl. ministru al învățământului. De altfel nu e mirare pentru că jocurile de astăzi sunt atât de păgânești și de sălbatece, încât un părinte înțelept nu-și lasă nici feciorul și cu atât mai puțin fata la astfel de jocuri.

Ni-ar plăcea foarte mult ca și celelalte școli din Blaj să aranjeze an de an astfel de serbări în zilele patronilor lor, pentru că lumea merge bucuros la astfel de sărbători și-i place să vadă progresul pe care l-au făcut elevii și-au elevele.

DE PRIN SATE.

Sfintirea școlii din com. Doh jud. Sălaj

Poporul din comuna Doh, a avut în ziua de 15 Ianuarie o îndoită sărbătoare. Dumnezeu le-a ajutat, ca alături de biserică să vadă zidit în satul lor încă un lăcaș frumos, anume școala cea nouă, care s'a sfințit în această zi.

Tot ce a avut Dohul mai scump: fete, copii, tineri, bătrâni, bărbați și femei, în frunte cu părintele Groza s'au îndreptat după s. liturgie la școală. Ba au mai mers, ca să se împărtășească de aceeaș bucurie ce a umplut inima locuitorilor din Doh și învățătorii satelor din jur, ținând ședința cercului cultural chiar în aceeaș zi, sub președinția Dnui Pop Dumitru.

Am auzit glasul părintelui Groza răs-

nând rugător și cerând ca îndurarea lui Dumnezeu să se reverse peste noul lăcaș de cultură și să fie acesta spre foloasele învățaturii, deprinzându-se a se iubi unul pe altul, a-și cinsti patria, neamul, legea și limba și-și vor întări credința în Dumnezeu.

Ceeace a înălțat mai mult măreția zilei a fost drăguțul program executat de școlarii de sub conducerea harnicei învățătoare, D-șoara Felicia Bran. Au fost cântări pe două voci, poezii bine predate, dialoguri și trialoguri executate cu istețime de micii școlari instruiți de inimoasa învățătoare, cari au stârnit admirația celor de față, și nu ne-am putut stăpâni fără a aplauda: răsplată mică meritului mare al neobositei Domnișoare Felicia.

Au fost și vorbiri pe înțelesul poporului despre însemnătatea școlii și a învățurii, precum și alte lucruri, ținute de dnii învățători prezenți. Învățătorii încă au dat dovadă că-și înțeleg misiunea și știu să se facă folositori poporului. Poporul din Doh nu va uita cele ce a văzut și auzit în aceea zi și va pricepe mai bine de aci înainte, ce mare lipsă are de școală, mai ales aici la Apusul țării, unde dușmanul încă nu s'a astâmpărat.

Am plecat cu toții mângâiați de lucrurile ce am văzut, lăsând fiecare câte o sinceră urare ca Dumnezeu să facă din școală o casă unde Românii să învețe a se cunoaște și iubi unii pe alții, unindu-se tot mai mult sufletește în timpuri grele.

Deasemeni urăm mult progres D-șoarei Felicia Bran, învățătoarea care nu cunoaște odihnă, și părintelui Groza, sufletul Dohului, care cu marimoasa D-sale soție ne-a găzduit atât de bine în casa D-sale.

Să trăiască la mulți ani spre binele poporului.

Anton Cifirai.

Vaccin în contra Ofitei

Un doctor din Franța a descoperit un leac, care dacă se dă copiilor, nu se mai îmbolnăvesc de ofite. Cu acest leac copii se vaccinează chiar așa cum se vaccinează în contra vărsatului. E vorba ca acest leac să se aducă și la noi și să se vaccineze copiii. O comisie compusă din doctori învățați a și ținut sfat asupra felului cum s'ar putea folosi la noi acest leac.

Aceasta comisie a hotărât ca vaccinarea cu acest leac să se înceapă deocamdată la orașele unde primejdia e mare, anume la București, Iași, Chișinău, Craiova și Galați. După aceea se vor vaccina cu acest leac și copiii din celelalte orașe și dela sate. În chipul acesta, doctorii nădăjduiesc să poată scăpa oamenii de primejdia mare a ofitei.

O societate pentru creșterea galițelor în Bucovina

Camera de agricultură din Cernăuți, luând în seamă, că în Bucovina nu prea știu oamenii cum să crească galițele în chip rațional — cu minte, a hotărât să înființeze o societate a creșcătorilor de galițe.

Societatea va aduce din țări străine tot felul de galițe de soiuri alese. Galițele vor fi împărțite membrilor societății. Aceștia se vor trudi să le crească și să le înmulțească câștigând în chipul acesta galițe din cele mai alese soiuri. Se vor face în tot anul și concursuri, unde aceia cari vor avea galițele celea mai frumoase, vor fi premiați.

Astfel de societăți ar fi bine să se înființeze în fiecare județ din țară, mai ales că din galițe se poate câștiga foarte mult.

Cea mai veche gazetă românească este fără îndoială „Gazeta Transilvaniei“ dela Brașov, care, în Martie a anului acestuia împlinește 90 de ani de viață.

Un învățat român premiat de către străinătate. Profesorul Levaditi dela universitatea din Cluj a fost premiat de către universitatea din Edinburg cu un foarte însemnat premiu pe care până acuma numai cei mai mari învățați ai lumii l-au mai primit, pentru o lucrare a sa de mare valoare.

Profesorul Levaditi a câștigat mare cinste numelui de român prin premiul acesta. Un neam care are astfel de învățați e vrednic de o soartă mai bună pe care nădăjduim, că o va și avea nu peste mult.

Scriitorul I. Al. Brătescu-Voinești a împlinit 60 de ani. Zilele trecute marele scriitor I. Al. Brătescu-Voinești a împlinit 60 de ani. Cu acest prilej Societatea Scriitorilor Români a dat o cină în cinstea marelui scriitor. Au vorbit mai mulți inși, iar la urmă a răspuns însuși scriitorul, mulțumind pentru urările de bine. Ziua următoare l-a sărbătorit și Academia Română, al cărei membru este.

Șase luni dela moartea regelui Ferdinand s'au împlinit în 20 Ianuarie. Din acest prilej guvernul a dat poruncă, ca în ziua de 28 Ianuarie să se slujească în fiecare biserică din țară câte un părăstas.

La noi la Blaj părăstasul s'a slujit la orele 11 în biserică catedrală, de către Ilustrisimul Dom Dr. Ambroziu Chețianu, vicarul mitropoliei, și mai mulți canonici și profesori. La părăstas au luat parte și câțiva slujbași ai statului.

Nepoata Papel ucisă de hoști. În orașul Milano din Italia locuia într-o casă destul de frumoasă dna Angelina Ratti, nepoata sfântului Părinte dela Roma. Într-una din nopțile trecute niște hoști au intrat în casa doamnei Ratti și, după ce au rănit-o greu, i-au furat tot ce au aflat de preț din locuință. Dna Angelina Ratti a murit a doua zi, în urma ranelor suferite.

Episcop judecat la temniță. Tribunalul revoluționar din Moscova a judecat pe episcopul catolic Kalski la doi ani temniță, pentru că ar fi spionat împotriva bolșevicilor.

Ne mirăm foarte mult de această judecată. În Bolșevicia adecă toți spionii sunt judecați la moarte. Cum de episcopul Kalki, acuzat de spionaj, n'a fost judecat decât la 2 ani temniță? Se vede prin urmare că n'au avut nici o dovadă împotriva lui. Altfel abunăseama, că era judecat și el la moarte.

Un fost prefect judecat la dubă. Tribunalul din Dej a judecat pe fostul prefect liberal al județului Someș d. dr. Titus Crișan la un an închisoare, pentru că a furat 80 mii lei din cassa județului, 70 mii lei din fondul celor păgubiți de foc și pentru că a obligat primăriile comunale să cumpere pe bani scumpi lișoform, pentru că el primia bani grei dela fabricanți.

Dacă toți funcționarii hoști ar intra în pușcărie, țara noastră ar ajunge între cele dintâi ale lumii.

Un dar al Reginei văduve Maria. Înainte de a pleca M. Sa Regina văduva Maria în Iugoslavia la patul de naștere al fetei sale M. S. Regina Mărioara a Iugoslaviei, a trimis printr'un funcționar C. F. R. două daruri prețioase. Și anume o fotografie foarte frumoasă, încadrată în rame de argint a regelui Ferdinand a trimis-o arhiepiscopului catolic al Bucureștilor Dr. Cisar, iar potirul de aur din care se cumineca fostul rege l-a trimis canonicului catolic din București Dr. Ladislau Zombori. Aceste două daruri le-a făcut M. Sa Regina din porunca regelui Ferdinand, care a ținut să le mulțumească acestor doi vrednici preoți, cari l-au spovedit, cuminecat, i-au dat ungera de pe urmă și au slujit cea dintâi liturgie pentru sufletul răposatului.

Botezul noului prinț al Iugoslaviei s'a făcut în ziua de 25 Ianuarie, fiind de față și M. Sa Regina Maria a României, însoțită de principesa Ileana și de fosta regină a Greciei, Elisabeta. Micul prințisor a primit numele de Tomislav. Naș a fost regele Angliei.

S'a început arderea cadavrelor. Am fost arătat la vremea sa, că la București s'a ridicat o zidire nouă, numită crematoriu, în care se ard morții. Cel dintâi mort a fost ars Miercuria trecută. Era cadavrul unui necunoscut. La păgâneasca înmormântare au luat parte mai mulți domni dela București. Un preot ortodox a încercat să intre și el și să protesteze, dar unii domni l-au împiedecat.

Biserica noastră afurisește pe ceice-și ard morții, pentru că acesta este un obicei păgănesc.

Inchisoare pentru că a călătorit fără bilet. Dșoara Sara Blum din Găești a călătorit pe tren fără bilet. Conducătorul a aflat despre aceasta și a dresat cu ea proces verbal. Apoi a fost trimisă în judecată și judecată la pedeapsă de 500 lei. Dar dșoara nu și-a plătit la vreme pedeapsa. De aceea judecătoria i-a schimbat pedeapsa în 10 zile închisoare și Joia trecută a poftit-o să-și ispășească vina.

Un sfârșit de căsătorie cam dureros. Am fost arătat și noi că sora fostului caizăr al Germaniei, fată bătrână, s'a măritat după un tiner de 25 ani, un jucător rus. Aceasta însă de atunci nu mai încetează a chefuli, așa că a pățit mai multe neazuri în urma continuelor beții. În sfârșit soție-sa n'a mai avut ce-i face, l-a internat deci într'o casă de sănătate, unde doctorii vor încerca să-l desvețe de răul său obicei.

Iarăși hoție domnească. La noi în țară hoțiile domnești se țin lanț. Încă nici n'a fost judecat procesul hoților domnești dela „Monitorul Oficial“, cari au păgubit statul cu 70 milioane lei, și iată că un nou hoț s'a descoperit, deastădată la facultatea de medicină a Universității din Cluj. Secretarul facultății Iulian Popescu a furat adevărat din cassa facultății suma de un milion lei. El a fost însă atât de cuminte, încât înainte de a fi putut fi descoperit și-a cerut un pașaport și a plecat în străinătate.

Cât pește avem. Anul trecut s'au prins 24 milioane 180 mii 150 kgr. pește, cu 7 milioane 181 mii 125 kgrame mai mult decât în anul 1926. Din acest pește s'au încasat 382 milioane 271 mii 750, statul primind din ei 150 milioane 271 mii 750, iar pescarii 232 milioane 232 mii 498 lei.

Și cu toate acestea statul nostru e sărac iar noi în Ardeal ducem dorul pestelui.

Cea mai bogată fată a lumii este fără îndoială contesa (baronița) Nina de Safield, care are o zestre de 500 milioane dolari americani, și pe lângă aceea spun, că e și foarte frumoasă.

Nu mai este primejdie de holeră. Holera, care înainte cu 40—50 ani era groaza Europei și a lumii întregi, a ajuns astăzi să nu mai fie primejdioasă. Doctorul d'Herelles a aflat adevărat cum se poate nimici pricinuitorul acestei boale groaznice. A făcut un fel de leac pe care-l împoacă sub pielea omului îmbolnăvit de holeră, care astfel scapă de boală. Până acum mureau cam 68 la sută dintre cei îmbolnăviți, astăzi, mulțumită doctorului d'Herelles, nu mai mor decât 2 la sută. O nouă dovadă, că cei mai mari binefăcători ai omeniei sunt oamenii învățați.

O propunere bună. Profesorul universitar din Dania Finbogason va trimite în curând următoarea propunere spre dezbateri înaintea Ligii Națiunilor.

Guvernul, care va declara cel dintâi războiu, să fie obligat să plece cel dintâi sub steag și la războiu, și anume nu numai toți miniștrii ei și toți deputații și senatorii, oricât ar fi ei de bătrâni. Iar această obligațiune să nu fie numai așa, ci să fie obligați să lupte chiar în șirele prime. Tot asemenea să pățească și funcționarii aceia, cari au pregătit războiul.

Dacă propunerea asta va fi primită, suntem siguri, că lumea nu va fi turburată cu una cu două de un nou războiu. Să dea Dumnezeu ca această propunere nu numai să fie născută, ci și primită cât de curând.

Impotriva rechizițiilor de locuințe. La noi în țară se lucră cu două măsuri. În Vechiul Regat nu se rechizionează locuințele nimănui, în Ardeal, Bucovina și Basarabia poliția rechizionează (cuprinde cu forța) locuințele, și le dă aproape pe nimica câte unui funcționar. De mult tot protestează proprietarii de case din Ardeal împotriva acestei nedreptăți, dar fără nici un rezultat.

Uniunea proprietarilor de case și Liga chiriașilor din Sibiu au ținut în ziua de 8 Ianuarie o foarte cercetată adunare populară, în care au protestat împotriva acestei nedreptăți. Totdeodată au trimis și câte o rugare la toți senatorii și deputații din teritoriile alipite, ca să le părtinească și susțină rugarea în senat și parlament.

Creдем că guvernul va înceta această nedreptate, care supără foarte mult pe proprietarii și chiriașii teritoriilor alipite.

Frig mare. În toată Europa băntue un frig grozav de câteva zile încoace. În Germania a căzut zăpadă multă și trenurile pleacă cu mari întâzieri. În America și Anglia frigul este între 25—30 grade.

Scade Dunărea. Până bine de curând satele și orașele din jurul Dunării erau primejduite de revărsare. Spre fericire Dunărea a scăzut zilele trecute binișor și astfel nu mai este nici o primejdie.

† **Ioachim Lucaclu,** nobilul învățător și vechiu luptător român, membru de onoare în comitetul central județean al partidului național jud. Cluj, după lungi suferințe a murit în ziua de 7 Ianuarie în etate de 78 ani. În mormântarea a fost în 10 Ianuarie în cimitirul bisericii gr.-cat. din Morlaca, la care au luat parte numeros popor și preoți.

După faptele-i nobile să-i fie țărână ușoară și memoria binecuvântată.

† **Teofil Moldovan,** învățător pensionar din Chicileu, a murit în 22 Ianuarie 1928 în etate de 61 ani. În mormântarea s'a făcut în cimitirul bisericii gr.-cat. din Chirileu, Marți în 24 Ianuarie la orele 1 după amiază. — Fie-i țărâna ușoară!

Cercul studentesc Valea Târnavelor Cluj.

Păzitorii de noapte

— Buhele. —

În satele noastre nu este clopotniță bătrână și casă părăsită în care să nu găsim vre-o buhă și vre-un liliac de noapte. Știm cu toții că abia a înserat și buha a și început să cânte de pe vârful hornului.

Buha umblă mai mult noaptea decât ziua. Penele ei sunt moi ca mătasa și nu foșnăie de loc când zboară. Trece pe lângă noi ca o nălucă, fără s'o auzim și fără s'o vedem. Ochii buhei asemenea sunt cu mult mai mari ca la celelalte pasări și holbați ca două cireșe coapte. Pe lângă aceasta sunt așezați dinainte, ca la om, nu pe laturi, ca să vadă mai bine. Buha are și urechi foarte bune. Ea aude de pe coperișul casei cum fuge șoarecile prin pod.

Buha pe care o auzim noi seara cântând o cheamă Cucuvaia. Despre ea toate neamurile spun, că aduce moartea la casa omului. Românii zic că: „buha cobește a rău“. Dar aceasta e numai o credință deșartă.

Din contră buha ne face mult bine pe care noi nu-l cunoaștem încă.

De cum inserează buha iese din ascunzătoarele ei și toată noaptea umblă după gadine stricacioase. Păzește pe lângă jărezile de fân și paie de unde prinde mulți șoareci. De către primăvară zboară prin grădini și adună gândănișii, cari strică legumele și pomii, cum sunt fluturii lănoși și cei cu coada de aur, cari mănăie frunzele și florile merilor. Oulege gândacii de Mai cu pui mici, cari distrug rădăcinile pomilor. Ea poate omori și șobolani (cloțani, guznani). În magazile mari de bucate ea trăiește numai cu șobolani și șoareci.

Un învățat din America a făcut socoteala, că o buhă mănăie în câteva luni 1596 de șoareci și 134 de șobolani.

În orașele și satele din Franța, unde nu sunt buhe, șobolanii așa s'au înmulțit încât pustiesc toate grădinile. Gazetele franceze ne scriu că otrăvurile și cursele nu mai răsbesc să-i omoare. Bieții oameni se plâng mereu că nu știu cum să se mai apere împotriva șobolanilor, cari au început să năvălească cu grămadă în cotețele și pivnițele lor.

Pe câmp și în pădure întâlnim alte feluri de buhe, cari se numesc „Ciuful de câmp“ și „Huhurezul pădurilor“. Cea dintâi totdeauna e posomorâtă și somnoroasă, iar Huhurezul e cea mai urâtă buhă și are ochii cei mai holbați. Dar și una și alta face același lucru bun ca

și Cucuvaia: prind șoareci de prin holde și gândacii cari mănca grâul, porumbul, (cucuruz) ovăsul și alte sămănături.

Dacă n'ar fi pasările aceste, unii gândaci, șobolanii și mai ales șoarecii, așa s'ar înmulți încât ar nimici toți pomii, toate legumele și sămănăturile de pe câmpuri.

Așadar buhele sunt cei mai buni „păzitori de noapte” ai grădinilor și ai câmpurilor noastre. Ele ne apără bogăția din grădină și de pe câmp și astfel ajută la îngrijirea averilor noastre.

Cred, că pentru acesta și noi suntem dator să ne purtăm mai cum se cade cu ele. Să nu le huiduim de pe casele noastre. Să nu mai lăsăm copiii răi să le prindă și să le spânzure, cum fac pe unele sate.

„Pace în cer și pace pe pământ” au cântat îngerii acum 1928 de ani, deasupra peșterii unde era născut copilul sfânt — Isus Hristos — să ne împacă deci noi cu aceste pasări bune și folositoare, pe cari le-am dușmănit, pe nedrept, așa de mult până acum.

Emil Mesaroș.

Inventarul mărfurilor.

Sistemul de a face inventar cu „fișe”

Am amintit, că la facerea inventarului se întâmplă foarte des, că la sfârșitul inventarierei de multe ori comisiunea delegată stă nedumerită în fața vre-unui raft: oare cântărit-am și înregistrat și aceste mărfuri sau ba? Am arătat că ce încercături se pot ivi dacă inventarul nu este exact.

Dacă însemnăm cu creta rafturile, putem să înlăturăm greșelile, dar nu întotdeauna. Deci mulți cooperatori și-au bătut capul: cum să facem inventarierea, așa că orice greșală să fie înlăturată, să fie exclusă.

Prin străinătăți, unde sunt cooperatori și mai vechi, prin urmare și mai învățați, s'a găsit că dacă se inventariază cu „fișe”, rar se întâmplă să mai greșești.

Ce este o „fișă”?

Fișă se zice la o bucată mai mică de hârtie. De exemplu la a patra parte dint'o coală

Se liniază o mulțime de acestea, dar numai cu două coloane: specificarea mărfurilor și cantitatea. Fiecare fișă capătă un număr curent și se împart celor însărcinați cu facerea inventarului. Pe fișe se notează numai numele mărfurilor și cantitățile rezultate prin cântărire, măsurare sau numărare. Fiecare despărțitură din raft, fiecare cutie, fiecare grupă de mărfuri vor trebui să aibă fișa lor, așezată în văzul tuturor, chiar atunci când în mai multe despărțituri este același fel de marfă.

Dacă într'o despărțitură sunt mai multe feluri de mărfuri, se vor inventaria pe aceiași fișă, separându-se printr'o linie trasă cu creionul. Dacă o fișă nu este de ajuns pentru un raft se ia o a doua tot numerotată.

Când vor fi fișe peste tot înseamnă, că inventarul s'a terminat.

Comisiunea după ce se va asigura că nu lipsește nici o fișă va verifica ici

o despărțitură, colo o cutie, spre a se încredința că lucrarea este bine făcută.

Se vor strânge apoi fișele întâi așezându-se toate după numărul curent al fiecărei fișe pentru a se controla dacă toate fișele sunt adunate, apoi se vor clasa după natura mărfurilor și se vor transcrie pe alte coale liniate, cusute împreună, în inventar.

Transcrierea în inventar se poate face și e bine să se facă în ordinea alfabetică, aceasta spre a se putea găsi cu ușurință și observa dintr'o dată cantitatea disponibilă din fiecare fel de marfă.

Odată cu transcrierea se face și calculul valorii mărfurilor atât pe prețul de cost, cât și pe cel de vânzare. Notarea prețurilor unitare, atât de cost cât și de vânzare se face după registrul de mărfuri, sau registrul vânzătorului cum îi zic alții.

Dupăce fiecare pagină va fi calculată, sumele totale vor fi adunate pe fiecare pagină. Iar după ce acest lucru l-am făcut la toate, vom face adunarea tuturor paginilor. Suma ce o căpătăm va fi valoarea totală a mărfurilor din prăvălie.

Pentru bilanț ne interesează numai suma totală din coloana: **preț de cost.**

Repet încă odată: conform legilor și a unei bune gospodării, inventarul mărfurilor nu poate figura în bilanț de cât numai pe prețul de cost.

De ce? Vom mai vorbi despre aceasta.

Grațian C. Mărcuș.

Un monument al cânilor

În orașul Hartdale este un cimitir pentru animale. La mormântul fiecărui animal este câte o peatră de pomenire, pe care se găsesc scrise tot felul de cuvinte în cinstea animalului mort.

În zilele trecute în acest cimitir s'a ridicat un monument în cinstea cânilor morți pe câmpul de luptă. Pe o stâncă mare, de piatră, e făcut din bronz chipul unui câne mare. Pe stâncă de piatră e scris: „Inchinat în amintirea cânelui de război și ridicat prin colectă publică de iubitorii cânilor, celor mai credincioși prieteni ai omului, pentru vitejia dovedită în războiul lumii 1914—1918”.

Cum umblă banii.

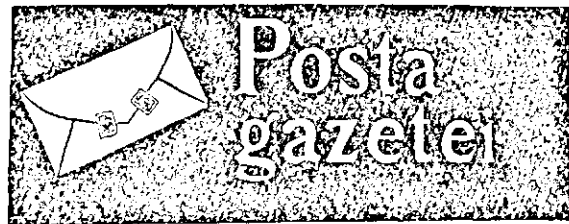
În săptămâna dia urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	163 lei — bani
1 franc francez	6 „ 42
1 liră engleză	796 „ —
1 liră iataviană	8 „ 66
1 coroană cehoslovacă	4 „ 85
1 dinar sârbesc	2 „ 88
1 zlot polon	18 „ 25
1 marcă germană	38 „ 95
1 pengő unguresc	28 „ 60
1 leva bulgărească	1 „ 18
1 schilling austriac	23 „ 10

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Banii mai puțini se schimbă totdeauna cu ceva mai puțin.

RECLAMA

:- este sufletul comerțului :-

Adorjani Zoltan. Am primit 300 Lei, din cari 110 Lei am scris în restanța anului 1926, 180 Lei la 1927, iar 10 Lei i-am scris la 1928. Deci pe 1928 mai aveți de trimis 170 Lei.

Ioan Crăciunean, preot. Am primit 685 Lei; Crăciunean, 360; Ion Rațiu 280, și Ioan Crișan 45=685.

Octavian Ruleanu. Am primit 50 lei, din cari am scris 37 lei restanță pe 1926, iar 13 lei la 1927. Pe 1927 mai aveți de trimis 163 lei. Carta postală de care amintiți nu ne-a sosit.

Onor. Aurel Mureșianu, preot, Sucutard. Scri-soarea Sf. Voastre am transpus-o Direcțiunii Orfelinatu-lui, de unde veți primi răspuns direct.

Vasile Moga, Budacul de sus. Am primit Lei 45 pe anul 1927.

Ioan Moga, Dumbrava. Am primit Lei 200, pen-tru foaie 180 Lei și pentru calendar 20.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 25 Februarie 1928 ora 14 se va ținea licitație publică pentru arândarea crășmei comunale din Comuna Spătac pe timp de 3 ani începând din 1 Martie 1928—1 Martie 1931.

Licitatia se va ținea în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Prețul de strigare 3000 Lei, vadiu 10%

Condițiunile de licitare se pot vedea la notariatul Mănărade în orele oficioase.

Notar cercual:

I. Suci

Primar

O. Sărătean.

447 1—1

Primăria comunei Cergăul Mare

Nr. 67—1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, cumcă cărciuma comunei Cergăul Mare se va esarenda prin licitație publică în ziua de 10 Martie 1928 ora 10 în localul primăriei comunale pe o durată de 3 ani, începând cu ziua de 15 Mar-tie 1928.

Prețul de strigare s'a stabilit în suma de 7000 Lei.

Licitatia se va ține conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

Condițiunile de licitare se pot vedea în orice vreme între orele oficioase la primăria comunala și la notariat.

Cergăul Mare la 23 Ianuarie 1928.

MIHU, notar

RĂCUCIU, primar

(450) 1—1

Dr. Virgil V. Baican

fost asistent la Clinica Medicală și la Clinica Neurologică din Cluj, medic arhidiecezan

și-a început consultațiunile în boale interne și nervoase

Instalație de Roentgen

BLAJ, Piața Inocențiu Micu Clain (lângă Administrația Centrală Capitulară).

(430) 5 5

Primăria comunei Lupu

Nr. 68—1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, cumcă cărciuma comunei Lupu se va esarenda prin licitație publică în ziua de 9 Martie 1928 ora 10, în localul primăriei comunale, pe o durată de 3 ani, începând cu ziua de 15 Martie 1928.

Prețul de strigare s'a stabilit în suma de 6000 Lei.

Licitatiia se va ține conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

Condițiunile de licitare se pot vedea în orice vreme între orele oficioase la primăria comunală și la notariat.

Lupu la 13 Ianuarie 1928.

MIHU, notar ISAILĂ primar

(449) 1—1

Primăria comunei Cergăul Mic

Nr. 54—1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, cumcă cărciuma comunei Cergăul Mic se va esarenda prin licitație publică în ziua de 12 Martie 1928 ora 10, în localul primăriei comunale pe o durată de 3 ani, începând cu ziua de 15 Martie 1928.

Prețul de strigare s'a stabilit în suma de 4000 Lei.

Licitatiia se va ține conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

Condițiunile de licitare se pot vedea în orice vreme între orele oficioase la primăria comunală și la notariat.

Cergăul Mic la 23 Ianuarie 1928.

MIHU, notar M. CRISTEA, primar

(448) 1—1

Casă de vânzare

cu 3 odăi padimentate șopru și pivniță de cărămidă de fabrică

Maria Muntean
Str. Simion Bărnuțiu
BLAJ

(462) 1—?

DISTOL

vindecă sigur

GALBEAZA

la oi și vite mari

Feriți-vă de falsificări!

Numele „Distol“ este imprimat pe fiecare bucată originală.

Feriți-vă de imitațiuni!

De vânzare la farmacii și droguerii

Depozit pentru Ardeal: Drogueria

Francisc Gergely Ssor

CLUJ, Piața Unirii 21.

2 — 10

Bucuria tineretului!

A ieșit dela tipar și se află de vânzare la **Librăria Seminarului din Blaj**, o prea frumoasă culegere de strigături și cântece din popor, zisă:

De pe Secaș

Cântece și strigături românești de pari cântă fetele și feciorii, și strigă la joc, date la tipar de

ALEXANDRU LUPEANU-MELIN
profesor la școlile din Blaj.

Cartea cuprinde: 160 de cântece și strigături, dintre acelea cari n'au fost tipărite niciodată, apoi câteva foarte frumoase cântece bătrânești, ca povestea lui Oprea Ardeleanu, și altele.

Prețul 8 lei, cu poștă cu tot 10 lei.

Cartea se cere dela
Librăria Seminarului din Blaj

La **Librăria Seminarului** din Blaj se află de vânzare următoarele:

Cărți bisericești

- Sfânta și dumnezeiasca Evanghelle**, a Domnului și Dumnezeu-lui nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcâi de piele și cruce aurită Lei 550.—
- Aceeaș sfântă Evanghelle**, în legătură întregă de piele, cu cei patru evangheliști și crucea aurită „ 2500.—
- Apostolul sau Faptele și epistolele Sf. Apostoli**; legătură de carton, cu călcâi de piele „ 375.—
- Euhologiu sau Moltevnice** legat în pânză, cu cruce aurită „ 260.—
- Orologion sau Ceaslov** legat în pânză cu cruce aurită „ 260.—
- Antologion sau Mineiul** care cuprinde în sine slujbele dumnezeieștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților de preste an; amândouă tomurile în legătură tare, cu călcâi de piele; Tomul I Septemvrie—Decemvrie „ 780.—

Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților „ 1100.—

Triod care cuprinde toată rânduiala din Sfintele Paresimi; legătură tare, cu călcâiu de piele „ 510.—

Octoih mic pe opt versuri, împreună cu altele ce se țin de inserat, mâncat, Sâmbăta și Dumineca; tipăritură din 1927; legat în pânză „ 110.—

Toate acestea cărți se cer dela:

Pentecostar mic care cuprinde cântările dumnezeiești dela Dumineca Paștilor până la Dumineca tuturor Sfinților; legat „ 90.—

Rânduiala Sf. Ungerii sau Maslul care se cântă de un preot „ 5.—

Prorodul Domnului nostru Isus Hristos „ 10.—

Psaltirea Profetului și Impăratului David; legătură de carton cu pânză „ 100.—

Acatistier sau carte care cuprinde în sine rugăciuni pentru pietatea fiecărui creștin, legat frumos „ 100.—

Domnului să ne rugăm cânticică de rugăciuni și cântări, întocmită de Dr. Nicolae Brnzeu; legată „ 20.—

Cântărețul cu răspunsurile și cântările dela sf. liturghie și dela alte slujbe, pentru tinerime; legat „ 12.—

Credința soldatului român, rugăciuni și învățături pentru militari; legătură frumoasă în table „ 12.—

Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu, precum și alte cântări și rugăciuni pentru tinerime; legat în table „ 12.—

Librăria Seminarului, Blaj jud. Târnava-mică

Pentru 1200 L. primiți 10.000 L.

asigurând persoană bătrână la Societatea de Asigurări „America“ în Turda. Cereți prospecte gratuit. Căutăm agenți și reprezentanți în toată țara. (440) 2—4 Dăm provizii mari.

„UNIREA POPORULUI“ este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

Mașini de treerat

Tractoare

Motoare Diesel

Mașini de moară

Prețuri de fabrică originale — Condițiuni de plată favorabile
Soc. An. Română pentru comerțul de Mașini Agricole.

Telefon: 151.

CLUJ, str. Reg. Maria 45.

Telegrame: Locomobil.